КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Народній часопис для Ґенерал-Ґубернаторства

Ч. 57. Краків, 8. червня 1940. Рік I.

„Krakauer Nachrichten"
Ukrainische Volkszeitung
für das
General-Gouvernement

Adresse der Redaktion:
„Krakauer Nachrichten"
Krakau, Orzeszkowagasse 7. II
Fernsprecher 104-81.

Adresse der Administration:
Krakau, Karmeliterstrass 34 II
Fernsprecher 230-39

30 сот.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і закордоном:
місячно 3 зол. 50 сот.
чвертьрічно 10 зол. 50 сот
піврічно 20 золотих
річно 40 золотих
Курс 1 нім. марки 2 зол.
Адреса Редакції: Краків, Ожешкової 7. тел. 104.81
Адреса: Адміністр. Краків, Кармелітська 34, тел. 230-39
Дирекції: ч. тел. 137-42

ВИХОДИТЬ В ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДУ І ПЯТНИЦЮ

Війна у Франції скінчена

ПІДПИСАННЯ ІТАЛІЙСЬКО-ФРАНЦУСЬКОГО ПЕРЕМИРЯ. — ВІД 1,55 ГОД. РАНО ПРИПИНЕНО ВОЄННІ ДІЇ У ФРАНЦІЇ.

БЕРЛІН, 25. 6. У ПОНЕДІЛОК, 24. ЧЕРВНЯ Ц. Р. В ГОД. 19,15 ПІДПИСАЛА ФРАНЦІЯ Й ІТАЛІЯ ДОГОВІР ПРО ПЕРЕМИРЯ. В ГОД. 19,45 ОФІЦІЙНО ПОВІДОМЛЕНО ПРО ТЕ НІМЕЦЬКИЙ УРЯД. НА ТІЙ ОСНОВІ УВВІЙШОВ У ЖИТТЯ НІМЕЦЬКО-ФРАНЦУСЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ПЕРЕМИРЯ.

НАЧАЛЬНА КОМАНДА НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ НАКАЗАЛА ПРИПИНИТИ ВОЄННІ ДІЇ ПРОТИ ФРАНЦІЇ. ДНЯ 25. ЧЕРВНЯ В ГОД. 1,35 НІМЕЦЬКОГО ЛІТНОГО ЧАСУ ОБОВЯЗУЄ ОБИДВІ СТОРОНИ ВОЄННЕ ПЕРЕМИРЯ.

ТАКИМ ЧИНОМ ВІЙНА НА ЗАХОДІ ПОКІНЧЕНА.

Фірер до німецького народу

ГОЛОВНА КВАТИРА, 25. 6.

ФІРЕР ВИДАВ ТАКИЙ ПОКЛИК:

„НІМЕЦЬКИЙ НАРОДЕ! ТВОЇ ВОЯКИ ВПРОДОВЖ КОРОТКИХ 6 ТИЖНІВ ПІСЛЯ ГЕРОЙСЬКОЇ БОРОТЬБИ ЗАКІНЧИЛИ ВІЙНУ ЗІ ЗАВЗЯТИМ ПРОТИВНИКОМ. ЇХНІ ДІЛА ВВІЙДУТЬ У ІСТОРІЮ ЯК НАЙСЛАВНІША ПЕРЕМОГА ВСІХ ЧАСІВ. В ПОКОРІ ДЯКУЄМО БОГОВІ ЗА ЙОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ.

НАКАЗУЮ, ЩОБ ВПРОДОВЖ 10 ДНІВ ПОВІВАЛИ В НІМЕЧЧИНІ ПРАПОРИ, А ВПРОДОВЖ 7-ОХ ДНІВ ДЗВОНИЛИ ДЗВОНИ.

Демобілізація і розброєння Франції

24. УМОВИН ПЕРЕМИРЯ. — ОКУПАЦІЯ ЦІЛОГО АТЛЯНТІЙСЬКОГО ПОБЕРЕЖЖА АЖ ДО ЕСПАНСЬКОГО КОРДОНУ. — ПОВНА СВОБОДА УРЯДУ В ОКУПОВАНІЙ ТА НЕОКУПОВАНІЙ ФРАНЦІЇ. — ПЕРЕДАЧА КОНТРОЛІ НАД ВІЙСЬКОВИМИ ОБЄКТАМИ ТА ВОЄННИМ ПРИЛАДДЯМ.

Берлін, 26. 6. Повновласник Фірера Німеччини та верховода німецьких збройних сил, шеф начального командування ґенерал полковник Кайтель з одного боку й повновласники французького уряду: ґен. Гунціґер, провідник делеґації, амбасадор Ноель, віцеадмірал Лелік, ґен. Парісо і ґен. летунства Бержере з другого боку, виготовили такий договір перемиря:

1) Французький уряд припинює воєнні дії в цілій Франції, разом з усіми кольоніями та мандатами. Французькі війська окружені тепер німецькими відділами зложать зброю.

2) Для забезпеки німецьких інтересів територія на північ і захід зазначеної на карті лінії буде зайнята німецькими військами. Не зайняті ще смуги будуть обсаджені німецькими військами після підписання перемиря.

ВІЙСЬКОВІ БАЗИ НА ЗАХІДНЬОМУ ПОБЕРЕЖЖІ ТАКОЖ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ.

3) В зайнятих смугах Франції користується Німеччина всіми правами окупаційної влади і у звязку з тим французька влада доложить усіх зусиль для співпраці у переведенні цих умов. Французька влада та державні установи на окупованих територіях дістануть у цій справі доручення з наказом співпрацювати у певній злагоді з німецькою військовою владою.

Наміром німецького уряду є ОБМЕ-

ЖИТИ ОКУПАЦІЮ ЗАХІДНЬОГО ПОБЕРЕЖЖА ПІСЛЯ ВІЙНИ З АНҐЛІЄЮ ДО НАЙКОНЕЧНІШИХ ВИМОГ.

Французькому урядові залишається вільний вибір осідку в незайнятій смузі з тим, що може перенестись і до Парижа. В цьому випадку німецький уряд облегчить французькому урядові виконування потрібної влади на окупованій та неокупо*ваній території.*

Кінець війни з Францією

Краків, 26. червня 1940.

(h) Пропозиція перервати воєнні дії була льоґічним висновком із тої правильної оцінки воєнної ситуації Франції, яку мусіли зробити найвищі французькі військові фахівці, які одночасно станули на чолі уряду, щоб ще більш обєднати політичну й військову владу країни та забезпечитись перед вискоками невідповідальних чинників. Підписання умов про перемиря, предложених німецькою стороною, була черговим актом признання безвиглядности військової ситуації. Відвага, з якою французька делеґація рішилася ствердити це на письмі та понести відповідні наслідки, засвідчила знову про французький змисл політичного реалізму. Жаль, що він так пізно відродився чи народився, а проте »краще пізно, ніж ніколи«: ця життєва правда має особливо велике значіння в направлюванні помилок у житті народів!

Таким робом **воєнні дії на німецько-італійсько-французькому фронті закінчені.** Війна скінчена після повного розгрому Франції та за формальною згодою французького уряду й найвищого військового командування. Іншими словами: Німеччині вдалося »вилускати« Францію з останнього періоду сучасної війни, себто завдати новий удар Анґлії, **осамітнюючи Анґлію військово й політично.** Коли самопевність Франції та її віра у свою непереможну військову потугу внеможливлювала німцям сепаратний мир із Францією тоді, коли ще французька сила була незаторкнена і коли ще Франція могла виторгувати найкращі умовини за такий сепаратний мир, то тепер сама Франція просилася та за можливість рятувати рештки людського матеріялу, людського дорібку й розхитаної державно-політичної орґанізації мусіла **заплатити.** Яку докладно ціну заплатила за те, що німці згодилися на сепаратне перемиря та тим самим згодилися створити підставу під сепаратні мирові переговори — покищо ще не знаємо. Але з проголошених засадничих тез, що лягли в підвалину умови про перемиря, відомо, що найбільшою користю, яку Німеччина хотіла з тої умови добути, була забезпека собі найширших можливостей повести **безпосередньо атаку на Анґлію.**

І сьогодні нема вже війни з Францією та Анґлією, як нема вже довший час війни з Польщею, Норвеґією, Голяндією, Бельґією. Залишилася вже лише війна Німеччини й Італії з одного боку та Великої Британії з другого. Яка траґедія долі, який траґічний кінець »традиційної« анґлійської політики: замість цілого бльоку »союзницьких та заприязнених« держав — **повна власна ізоляція!** Замість веденої з таким розгоном політики окруження та дощу заяв про ґарантування самостійности й недоторканости чужим державам — примусова самотність віч-у-віч з наймогутнішою воєнною силою нових часів, силою, яка впродовж днів і тижнів зметає з поверхні землі всі армії й усі твердині, що їх знаходить на своїй дорозі! Історична справед-

дивість сказала своє слово: хто стояв на становищі, що не може допустити до зросту будь-якої сили на европейському суходолі, та не може відмовити собі, щоб проти неї не організувати відразу цілого хрестоносного походу, кермованого зпоза куліс; хто стояв на становищі, що його призначенням є зосереджувати у своїх руках найбільш вартісні кольоніяльні джерела сирівців у всьому світі та не допустити нікого до співвлади над морями й океанами; хто ніколи не допускав навіть думки про рівність з якоюнебудь іншою державою у свому імперіяльному морально - престижевому значінні, — той мусить врешті-решт колись сам відповісти за свої вчинки. Коли міркувати по звітах з боєвого фронту та по голосах німецької преси, то вже розпочався день сплачування Анґлією її старих незаплачених рахунків.

Це така несподіванка для анґлійців, що годі дивуватися, коли навіть приповідкова »анґлійська флеґма« не охороняє їх від нервового шоку. Годі теж припустити, щоб вістки про скандальну програну анґлійців у Норвеґії, про катастрофу анґлійського експедиційного корпусу у Фляндрії, про сепаратне перемиря Франції та про заповідь перенесення театру воєнних дій на терен анґлійських островів,— щоб усі ті вістки не мали ніякого відгуку у думках, почуваннях і настроях туземців у британських кольоніях та домініях. Треба б хіба приняти, що еґиптяни, бури, гіндуси й араби палають надзвичайною любовю до Анґлії та анґлійців, коли б нинішній землетрус під анґлійською митрополією не викликував у всіх них автоматично думку — використати знамениту нагоду для свого самостійницького змагання! Тому казати, що Анґлія може втратити власні острови, але пануватиме дальше над кольоніяльними джерелами сирівців, значить: вважати не тільки останніми баранами всі названі народи, але й перекреслювати зовсім значіння моральної постави і пануючих і поневолених. Тимчасом ніколи, здається, від наполеонських часів не знала історія такого яркого прикладу, як тепер, що значить моральна постава вояка й усього народу! З тією різницею, що тоді пробоєвим духом зумів натхнути французів Наполеон, тепер натхнув ним німців Гітлер.

Кожна війна приносить з собою несподіванки, хоч лише тому, що здійснюються сподівання тільки одної сторони. Від вересня 1939 року переживає світ одну несподіванку за другою. Мало одиниць на земній кулі сподівалось, що саме у лісі під Компієн буде припечатана доля Франції, та що змазуючи ганьбу 1918 року переможні німці джентельменським жестом, яким підкреслили геройську боротьбу французької армії, облегчать французам дорогу до сучасної Каносси. Це була надзвичайно розумна німецька тактична поведінка, яка брала під увагу природню еволюцію франц. настроїв: шукання винуватців траґедії не в німцях, лише в анґлійцях. І ось анґлійці опинилися супроти обєднаного фронту ненависти: і німців і французів! Чи снилося це ще шість тижнів тому Вінстонові Черчілеві?! І що йому буде снитися за шість тижнів від дня підписання сепаратного перемиря у лісі Компієн?!

Того недалекого сну не завидує йому ніодна одиниця на обох півкулях ґльобу...

——o——

(Продовження зі стор. 1-шої).

4) Французька збройна сила на суші, морю та повітрю буде в означеному речинці здемобілізована та розброєна, з виїмком військових частин потрібних для вдержання внутрішнього ладу і то в кількості означеній Німеччиною чи Італією. Французькі війська, що залишилися ще в смузі зайнятій німцями будуть переведені на незайняту територію та негайно розпущені. Вони здадуть зброю і виряд на тому місці, де їх застане хвилина проголошення перемиря, причому відповідають за справність тієї передачі.

5) Запорукою додержання перемиря може бути вимога видати французькою армією усіх гармат, протипанцирної зброї, боєвих літаків, протилетунської артилерії, піхотної зброї, перевозових середників, муніції, що були вживані підчас війни з Німеччиною, а у хвилині підписання перемиря не находилися на території зайнятій німецькими військами.

6) Залишена зброя, всі муніційні засоби, усяке воєнне приладдя у незайнятій смузі Франції — якщо вона не призначена для озброєних французьких частин — мусить бути під німецьким зглядно італійським наглядом, або відповідно забезпечена, а це все залежне від німецької начальної команди, як вона запорядить цю захорону. Виріб воєнного знаряддя в незайнятій смузі має бути негайно припинений.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ В ПРИСТАНЯХ.

7) У зайнятих смугах всі укріплення зі зброєю, муніцією і воєнним приладдям, усякі військові обєкти будуть забезпечені. Пляни укріплень навіть тих, що їх не зайняли німецькі війська, віддадуть французи німцям.

8) Французька воєнна морська фльота, що перебуває під цю пору в кольоніях, приплине до означених пристаней. Там під німецько-італійською контролею її розброять і здемобілізують. Німецький уряд святочно заявляє французькому урядові, що французька воєнна морська фльота під німецьким контролею не буде вжита до війни, зате в деяких випадках захоронюватиме побережжя. Французький уряд відкличе всі свої кораблі з кольоній до Франції.

9) Французька начальна команда видасть німецькій команді плян підмінованої морської смуги. Очищення замінованих смуг перейме на себе Франція на домагання німецької начальної команди.

10) Французький уряд зі залишеною Франції збройною силою зобовязується рішуче здержатися від якихнебудь ворожих починів проти Німеччини. Французький уряд має запобігти, щоб поодинокі військові частини не намагалися продістатися зі зброєю, кораблями, тощо до Анґлії. Дальше уряд заборонить громадянам французької держави співпрацювати з державами, що з ними Німеччина веде війну. У противному випадку такі проступники будуть покарані.

ЗВОРОТ НІМЕЦЬКОЇ ФЛЬОТИ.

11) Заборонено відізд кораблям французької торговельної фльоти разом з прибережними і стежними суднами, що находяться у французьких руках. Нова мореплавба вимагає дозволу німецького чи пак італійського уряду. Французький уряд візве до повороту кораблі французької торговельної фльоти, що находяться поза французькими пристанями, або — якщоб це було невикональне — накаже заплисти до невтральних пристаней. Зверне на домагання всі кораблі німецької торговельної фльоти, що находяться у французьких пристанях, ненарушеними.

12) Негайно заборонить відлети всім літакам, що є на французькій землі. Кожний літак, що намагатиметься відлетіти без німецького дозволу, вважатиме німецке летунство ворожим і відповідно до того поступить з ним. Всі летовища з уладженнями та летунським вирядом на незайнятих просторах підлягають німецькій чи пак італійській контролі. Французький уряд обовязаний віддати до розпорядимости всі чужі літаки, що находяться на незайнятих просторах, чи пак заборонить їм відлетіти. Їх забере німецька армія.

13) Французький уряд зобовязується подбати про те, щоб на теренах, що їх обсадить німецке військо, передано ненарушені всі військові уладження, заведення і склади. Далі він дбатиме про те, щоб передано пристані, доки і підприємства в теперішньому стані і щоб їх не ушкоджено, або не знищено. Це саме торкається всіх комунікаційних засобів і шляхів, зокрема залізниць, доріг, водної комунікаційної, телефонічної і телеграфічної сітки та уладжень що-до водної плавби й охорони побережжя. Одночасно зобовязується виконувати на доручення німецької начальної команди всі необхідні реконструкційні праці. Французький уряд дбатиме про те, щоб на зайнятих теренах були необхідні фахівці, відповідна кількість залізничого парку та інші комунікаційні засоби так, як за нормальних мирних часів.

14) Негайно замовкнуть всі радіовисильні на французькій землі. Відновлення діяльности радіовисилень на незайнятих просторах Франції вимагає окремого уповновлення.

15) Французький уряд зобовязується наладнати на незайнятих просторах транзитовий рух між Німеччиною та Італією в розмірах потрібних німецькому урядові.

16) Французький уряд займеться в порозумінні з німецькою владою поворотом збігців на зайнятих теренах.

17) Французький уряд зобовязується припинити вивіз за кордон товарів і приладдя із зайнятих німецьким військом і незайнятих просторів. Товарами і приладдями на просторах, зайнятих німецькими військами, може розпоряджати в порозумінні з німецьким владою. Німецький уряд братиме під увагу життеві потреби населення незайнятих просторів.

ФРАНЦІЯ ВДЕРЖУЄ НІМЕЦЬКІ ЗАЛОГИ

18) Французький уряд покриває кошти вдержання німецьких залог на французькій території.

19) Передає негайно німецьким військам усіх німецьких полонених та арештованих і засуджених за діяльність в користь Німеччини. Французький уряд зобовязується видати всіх тих німців, які проживають у Франції, в кольоніях, протекторатах і мандатах, яких список подасть німецький уряд.

Французький уряд зобовязується до того, щоби з Франції вивезли німецьких полонених у французькі посілості або закордон. Французький уряд зладить список вивезених поза кордони Франції полонених і важко хорих та ранених полонених, яких не можна перевезти, з точним означенням місця їх побуту. Німецька начальна команда бере під свій нагляд хорих і ранених німецьких полонених.

20) Французькі полонені вояки залишаються до кінця війни у німецьких таборах для полонених.

21) Французький уряд держатиме охорону над всіми переданими Німеччині обектами, про які була вище мова в згаданому договорі. Французький уряд зобовязаний поносити кошти направлення будьяких шкід, заподіяних війною.

22) Переведення перемиря у життя виконає німецька комісія, що почне свої праці згідно з дорученнями німецької начальної команди. Вона теж співпрацюватиме з італійською комісією.

23. Це перемиря діятиме, як лише французький уряд навяже звязок у тійже справі з італійським урядом. Значить 6 годин після повідомлення від італійського уряду про те, що між Францією та Італією теж пануе перемиря. Німецький уряд повідомить про це французький уряд за помічю радія.

ЦЕ ПЕРЕМИРЯ ОБОВЯЗУЄ ДО ПІДПИСАННЯ МИРА.

24. Це перемиря обовязує до підписання мира. Якщо французький уряд не виконає прийнятих у договорі зобовязань, тоді німецький уряд кожночасно може виповісти те перемиря.

Це перемиря підписано дня 22. 6. 1940 року в лісі коло Компієн в 18.50 гол. німецького літнього часу.

Підписали ген. Гунціґер і ґен. Кайтель.

—o—

Катастрофа Франції та Анґлія

(Від нашого кореспондента)

Берлін, в червні 1940.

На кілька днів перед появою грізних і невилічимих симптомів сучасної катастрофи Франції виставлено в берлінських книгарнях прецікаву і гостро актуальну книжку: »Історія двох народів«, пера найбільшого сучасного французького історика останніх літ Жака Бенвіля. Жак Бенвіль не дочекав трагедії проповідуваної ним політичної доктрини. Помер у 1936 р. у 57-ому році життя, три місяці по вході до Французької Академії на місце Поанкаре. Сьогодні, по зажертому змагу на полях Бретонії, Норманідії, над Льоарою і на руїнах здобутих у бравурному бою твердинь проломаної лінії Мажіно конає урожай того всього, що виросло в »монархістичній«, традиційній політичній школі історика Бенвіля, а два могутні державні мужі своїми важкими, немилосердними, хоч реваншево справедливими рішеннями у Мінхені, розторощили в пень коронкову будівлю »клясичної французької політики«.

Дві великі ідеї кермували дотепер політикою Европи. Перша — англійська навчала, що рівновага Европи, завішена між Францією та Німеччиною, не має дозволяти ні одній з обох держав бути сильнішою. Місце сильнішого судді для всіх справ суходолу зарезервували англійці для себе. Друга — це »клясична«, »традиційна«, або »історична« політика, яку французи залюбки називають також »заповітом кардинала Рішеліє«. Рішеліє, великий державний муж Людовика XIII, що на двісті кільканацят літ перед монолітною діяльністю Бісмарка здійснив засаду французького об'єднання, залишив своїм наслідникам заповіт, що наче вічний, неторкаемий закон визначає напрям політикам Франції: постійно інтервеніювати в Німеччині, розбиваючи єдність ґерманського бльоку. Книжка Жака Бенвіля — це історична синтеза такої політики. Появилася вона у світову війну, 1915 року, і осягнувши більш ніж 97 офіційних видань, сталася щоденною лектурою французів. В Німеччині її не знали в масах. І якщо її аж тепер загально поширили, тепер, коли над Ке д'Орсей пишаеться гордий прапор зі свастикою, то вказує це на символіку німецького ліквідаційного протиділання доктринам Рішеліє, Барре і Бенвіля і на послідовність цієї акції по німецькому боці.

Колесо історії годі стримати. Франція премієра Петена не є Францією Людовика XIV. — так як Німеччина не є безсилим дрібнодержавним твором 17. століття. Намагання таких мужів, як Жака Бенвіля, Ґабріеля Аното, чи Моріса Барре і багатьох інших відновити Вестфальський мир у Версаї трагічно розвалилися. А проте сам Бенвіль мав в собі жагу неспокою за долю Франції. І кінчаючи свою дедиковану французьким поколінням як кредо історичну книжку, закінчив її кількома короткими реченнями перестороги: „Століття, що в ньому Німеччина — писав — була сильна і обеднана, будуть називати колись залізним. Одначе на довше народи не зазнають ідеального мира, не зможуть жити самі для себе, забезпечені своїми силами, без побоювань участи у нових конфліктах. Історія відбувається повільно. Одним з найбільших самообманів, що в них може повірити держава є думка, за якою держава ця матиме силу втекти перед наслідками минулого, переконання що всі проблеми для неї остаточно вирішені, що їй вільно, вдоволено замкнувшись у своїх кордонах, жити лише на власний рахунок. Цей самобман коштував нас ціну нашого державного існування. Цієї помилки Франція вже не повинна більш ніколи зробити"...

Франція замкнувшись у своїх кордонах за безпечною леґендарною лінією Мажіно, призабула старі заповіти. Політика збірних пактів провалилася, військові стратеґічні та орґанізаційні засади і методи здинамізувалися, змінилися, або основно зновелізувалися. З великих традицій лишилася французам лише непоправна звичка переміни премієрів і складу кабінетів: психоза страху і ненависти до всіх явищ зза Рену спричинила паніку, що запихає в сам розгар кривавої боротьби за передостанню оборонну лінію фронту заздалегід зорґанізовані табори інтернованих у Швайцарії розброеним французьким військом і заляканими втікачами. Повторюється з Францією минулорічна пригода її змінливої союзниці Польщі, коли вже слідом за упавшим диктатором Рейном найвищі державні мужі і достойники, на власну руку, пробують втікати чим скоріше за кордон, або, як неспокійна мадам редактор Табуї, штурмувати без наслідків еспанський конзулят в Бордо за видачею проїздної візи.

До речі кажучи, Еспанія поставилася супроти катастрофи Франції спокійно, здецидовано, але не без крихітки скритої сусідської симпатії, як правдою є що всі заходи в посередництві поміж воюючими сторонами виконали дипльомати у Мадриді.

По підписанні перемиря Франції з Німеччиною та Італією, що довело до закінчення війни з Францією не резиґнує з боротьби покищо Велика Британія, продовжуючи вперті зброєння і відповідну пропаґанду за війною. Чиж треба описувати яке враження викликала на анґлійському острові вістка про свастику на вежах Парижа, де ще так недавно бували майже що днини анґлійські міністри і дорадники? З другого боку також правда, що капітуляція столиці Франції змусила анґлійців нарешті тепер поважно розглянути можливість наїзду на Анґлію в великому стилі і то зараз по закінченні операцій у Франції. Кінець ілюзій вплинув безперечно на зріст воєнного настрою британського населення, приготованого вже на всякі несподіванки, а анґлійському урядові оптимістично і боєво наставленого Черчіля дав притоку до глибокого перестудіювання слів Гітлера, в інтерву для Америки, про можливість революції серед народів королівської британської імперії. Деякі німецькі публікації замістили цими днями повний текст цікавої деклярації Льондону, виданої як політичний коментар ситуації по занятті Парижа. Ось найважніші місця: „Велика Британія поведе дальше боротьбу аж до... перемоги. Коли становище Франції на континенті послабше тоді ще існуватиме французька, друга що до якости й числа місточи по анґлійській, фльота в світі. Вони обі поведуть бльокаду, що по приступленні Італії до війни стала доцільнішим інструментом боротьби. Величанські засоби британсько - французьких кольоніяльних просторів разом з матеріяльною допомогою Америки дозволять вести війну ще досить довго. За останніх пять тижнів покликала Анґлія стільки війська, як ніколи перед тим в історії. Коли Італія і з Німеччиною мають плян побити Анґлію в короткотревалому негайному наступі, то вона має всі сили, щоб вести війну як змога довше, аж до вичерпання їхніх засобів. Німецька преса називає ці слова пустими фразами, не дуже довіряючи відданості кольоніяльних народів супроти Анґлії. На всякий випадок є одна правда і одна неправда в тих словах Ідена і Черчіля. Правда, що війна перекидається на кольоніяльні простори, зокрема на Середземне Море, де Анґлія має сильні бази, неправда, що Анґлія аж так безпечно почувається на свойому невеликому розмірно острові.

Коли спитати сьогодні пересічного німецького громадянина, байдуже чи партійця, чи звичайного смертельника, як довго Гітлер здобуватиме британський острів, то можна почути ріжні відповіді що до часу. Одначе ніхто не має сумніву, що атака на Анґлію прийде. Німецька пропаґанда осягнула небувалий зріст протианґлійського настрою і всі німці з певністю не жалуватимуть найбільших жертв в боротьбі за знищення супрематичного становища імперії. І тому Анґлія зброїться. Оборону її перед німецьким повітряним десантом виконуватимуть малі, рухливі »айронсайди«, себто самостійні військові, невеликі відділи (в роді наших партизантських загонів), знаменито технічно озброєні. Назва їх, як легко догадатися, повстала від прізвища їхнього творця ґен. Айронсайда, що не хоче іти шляхом Петена і Вейґана, а навпаки гуртує біля себе всіх опозиційних і »знетралізованих« військових командантів континенту до боротьби зі »спільним ворогом«. На чолі тих мандрівних новітніх нещасних лицарів з Норвеґії, Голяндії, Бельґії, Польщі і Франції має намір стануги упертий приятель Рейно, французький ґен. де Голь, що збунтувався проти своїх маршалів і сповняє тепер ролю сумної памяти відомого нам чесько-словацько-мадярсько-польського ґенерала Прхалі. Ролю того французького старшини висміяла вже дотепно вся німецька преса. Та анґлійці не мають тепер часу відповідати на жарти Копають рови на всіх перехрестях доріг монтують гармати й кулемети, поздіймали всі вивіски з орієнтаційними написами і майже що ночі налітають на безборонні західно-німецькі міста. Американська поміч на яку вони покладали стільки ріжних надій не велика. Сенат Злучених Держав 67 голосами проти 18 дозволив західнім державам закупити лише... стару зброю Це добрий інтерес для Америки, але не велика потіха для загроженої Анґлії. Відповідь Рузвельта на промову Мусолінія з 10. червня, що відбулася перед північчу тогож дня, а по якій так багато нового і грізного сподівалися, була лиш висловом жалю Рузвельта до Мусолінія, що він рішився на... співпрацю з німцями. Велика частина американської прилюдної опінії гостро виступає проти помочі союзникам, домагаючись строгої невтральности. Анґлійський щоденник »Нюз Кронікл« дотепер ще не вірить, щоб Німеччина могла зайняти Анґлію спадунами, але інша преса вірить в це і постійно накликує до поспіху. Психоза переляку перед спадунами зайшла так далеко, що анґлійські вояки, які працюють в середмісті Льондону, не відкладають ні на мить рушниць, щоб бути кожної хвилини готовими до боротьби з десантом із повітря.

Реасумуючи розгляд найцікавішого питання, що негайно виринув по полагоді справи Франції, питання оборонности й постави Великої Британії супроти дальшої війни треба припускати таке: Анґлія поведе дуже сильну офензивну кольоніяльну акцію на Італію, зі смертельною ненавистю дожидаючи ворога у себе в хаті. Поспіх це нині найбільший наказ флеґматичної, заспаної Анґлії, де вже кожний громадянин має право стріляти без попередження в вікна навіть королівської палати, якщо вони »не притемнені«.

Треба сумніватись, чи Анґлія навчиться того поспіху і того темпа, з якими Адольф Гітлер і німецька військова команда підорвали вікову силу британської імперії.

КТВ.

МАНІФЕСТАЦІЇ НА ЧЕСТЬ МАРШ. ПЕТЕНА.

Вістка про перемиря викликала у Франції велике вдоволення. У багатьох містах полудневої Франції відбулися маніфестації на честь марш. Петена. Одночасно розлягалися ворожі оклики проти Анґлії.

Пастирі для овець — чи вівці для пастирів?

IV*)

Холм, червень 1940 р.

Що пережила Холмщина в останніх роках у релігійній ділянці, всі добре знають і з преси і з устних переказів, які відбилися голосним відгомоном над українськими землями і сколихнули до найглибших глибин душею нашого народу, та знайшли навіть голосний відгомін у закордонній пресі.

Але справа не лише в матеріяльних втратах від спалення чи зруйнування поодиноких церков. Бувало і таке, що церкви горіли чи валилися від старости. Парохіяни звичайно приймали такі Божі іспити спокійно й здвигали церкви нові, ще кращі. Весь жах був у тому, що наші селяни і міщани бачили знущання над своїми святощами, зневагу своєї віри, примару духової смерти свого народу.

— Нам здавалося, — казав один селянин, — що йде антихрист, що настає кінець світа, бо такого ще не бачили ні ми, ні наші батьки, ні діди — прадіди.

Тому перед нами два завдання: не лише відбудувати нові церкви на місці спалених та зруйнованих, не лише відібрати ті, які надиво ще й досі в руках грабіжників, але й вилікувати духові рани народу, зміцнити пошарпану його душу й серце.

Можуть це зробити лише високо ідейні священики, близькі народові Холмської України духом і серцем, гідні своїх парохіян-мучеників, які, не зважаючи на всі фізичні й духові туртури, не заломилися, не сплямили себе відступництвом. Можуть це зробити лише ті священики, які знають, що вони для овець, а не вівці для них. І саме таких священиків повинна дібрати для холмщан. духовна влада. Освіта, стаж, сан, особисті здібності є важним критерієм для оцінки придатности кандидатів на »настоятелів« парохій. Одначе рішальним критерієм повинно бути: чи поодинокі кандидати свідомі, ідейні українці й чи їхні моральні якості такі високі, що їхня праця на Холмщині справді може бути корисною в такій мірі, як це нам потрібно? Чи можуть вони бути провідниками мас до нашої національної мети й виховниками в нашому національному дусі? Чи не шукають вони лише матеріяльної користи? І нарешті, чи не вороги вони нашого народу і нашої ідеї національного відродження Холмської України?

Щоб не були введені в міста й села Холмщини »троянські коні«, з яких би в національних сутінках, що ще панують на Холмщині, вилізли за якийсь час вороги українства, аґенти чужих мафій.

Коли ми порушуємо це питання, то лише тому, що вже є основи до подібних побоювань. Хіба-ж не творять основи до цього такі факти: Усунений з одного міста »заслужений« священик, відомий з ворожости до українства, нагло виринає в одному селі на Підляшші? Знову молодий »борець« за »русское православіе« на Холмщині, правда, немало кривджений сусідами, пропонує написати до духовної влади подання по польськи або по російськи, бо по українськи він не вміє (до речі — холмщанин)?

Але є вже й більш пророчисті факти. Ось один із них. Священик В. плюгавить в церковної проповідниці тих, що подбали про адміністратуру церкви на Холмщині та про залеґізування церковної ради, називаючи їх зрадниками віри й »русскавого дела« та вмовляючи в нарід, що єдине спасення прийде з Росії.

Щоб освідомити собі, хто сучасні священики в Холмській Україні та хто кандидати на посади »настоятелів« парохій (парохів), треба дещо пригадати собі. По-перше, ті, що священствували тут перед війною. Були тут холмщани, волиняни, білоруси й росіяни. Серед холмщан ми бачили правдивих українців, які багато натерпілись і тепер заслужено користуються глибокою пошаною та любовю народу; але були й »малороси« й дуже »льояльні« польонофіли, що не »сплямили« себе українством. По-друге, були і тепер ще є волиняни, з яких одні свідомі українці й терпіли за українство, але є й такі, про якого ми згадували вище. По-третє, виховані варшавського центру, які були вже майже »православними поляками« типу Матвеїв і Тимотеїв.

Серед кандидатів бачимо нині немало втікачів з Волині і Полісся, з князівства Іноземського, де українство було плямою, за те русофільство й польонофільство — необхідною чеснотою.

Враз у Холмщині завилася потреба відновлення й обсадження багатьох парохій. І всі ті, що мають священичий сан, вважають себе за зовсім гідних кандидатів на пастирів - місіонарів серед православних українців. Ясна річ, що ці кандидати в великому відсоткові дуже помиляються, коли думають, що многострадальний український нарід Холмщини повинен прийняти їх лише тому, що вони матеріяльно незабезпечені. Одначе ще більше помиляються, якщо думають, що тут можна спокійно розживатися не служачи українській національній справі, а навіть можна вести чужу роботу.

Ми знаємо, який хаос витворився у Православній Церкви по занепаді Польщі. Знаємо, який величезний тягар впав на плечі нечисленних церковників Холмської Землі в цій добі: вони ледви могли подолати перші найпекучіші справи.

Але тепер уже й ті священики, які ставляться вороже до українства, а які осіли на парохіях у Холмщині, і ті кандидати, що хотіли б тут осісти, повинні почути твердe й рішуче слово:

— Для таких тут місця нема!

Краще дві парохії доручити одному священикові — доброму українцеві, ніж впускати до церкви ворогів українського народу. Треба це робити не лише з ідейних але й практичних міркувань, а саме: щоб не було на Холмщині того, що діялося на Волині, де церковна влада не відважувалася сама перевести »чистку« священиків, і парохіяни були змушені самі викидати їх, а новопризначених — не впускати до церкви.

Подібні заколоти були б занадто важкі для змучених душею православних українців і до цього ніяк не можна допустити. Лише рішучими заходами можна забезпечити собі дальше спокійне, нормальне церковне життя.

При цій нагоді треба згадати й ще про одну загрозу. Євангелицько-реформаторські пастори та проповідники штундистів придивившися до спроб деяких священиків-росіян і »малоросів« відновити на Холмщині русифікаційну акцію, готуються до започаткування тут роботи на користь своїх релігійних громад. Згадані пастори й проповідники — виселенці з Волині та Галичини, свідомі українці, з огляду саме на ці свої прикмети, можуть загрожувати православію на Холмщині. Авторові цих рядків довелося особисто з ними розмовляти й стримати їх від переселення на Волинь та наміру вносити поділ у нашу перетомлену, многострадальну українську православну масу вірних. Але те, що сьогодні діється в деяких парохіях, може також звабити їх сюди.

Наша найвища церковна влада в Берліні повинна б поважно призадуматися над положенням, яке витворюють у Холмській Україні ріжні небажані тут елементи і своїм авторитетом, з одного боку, підтримати започатковане відродження українського церковного життя, а з другого — унешкідливити замахи на священні права українського народу. Якщо цього не буде, на Холмщині неминуче дійде до заколотів і великих шкід.

В. Островський.

—o—

*) Гл. »Краківські Вісті« чч. 48, 50 і 54.

Франція проти Анґлії

ГОСТРА ЗАЯВА МАРШ. ПЕТЕНА В РАДІО. — ПРОТЕСТ ПРОТИ АНҐЛІЙСЬКОЇ ЗНЕВАГИ.

Бордо, 25. 6. Французький уряд запротестував гостро проти нападів англійського прем. Черчіля, б. союзника Франції. — Прем. Черчіль відважився закинути французам, які в геройській боротьбі уступили перед противником, зраду. Проти цих закидів французький уряд виступив офіційно. Премієр французького уряду марш. Петен у виголошеній в радіопромові відповів Черчілеві осьцо:

І уряд Франції і теж нарід французький дуже здивовані словами Черчіля. Розуміємо страх, що ним кермувався Черчіль з уваги на удари, що ждуть його країну, а які наша батьківщина переживає від місяця. Одначе проминули вже ті часи, коли французи терпіли, не протестуючи проти вказівок одного закордонного міністра. — Черчіль кермувався інтересами своєї батьківщини, але не взяв під увагу інтересів нашої країни. Ще менше має він на увазі честь Франції.

Поминки в Букарешті

ЗА ЧЛЕНІВ »ЗАЛІЗНОЇ ҐВАРДІЇ«.

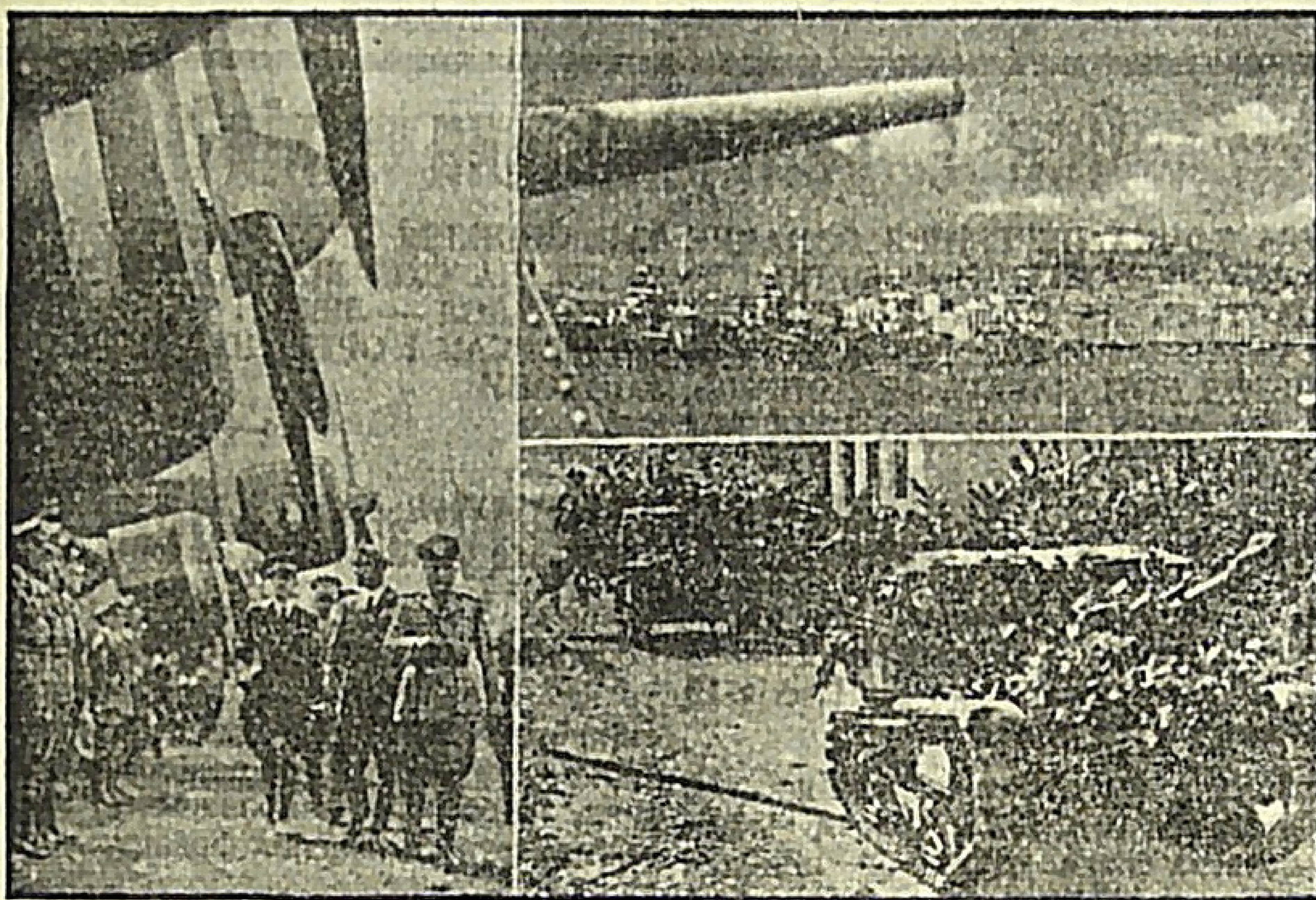
У неділю перед полуднем відбулося у Букарешті богослуження за 10-ох членів »Залізної ґвардії«, яких розстріляно ніби підчас втечі. Це перший рз від вересня 1939 р. дозволено на прилюдні поминки за членів орґанізації, яку уряд досі поборював. Церква, в якій відбувалося поминальне богослуження, була вщерть переповнена, зокрема молоддю. Був теж присутній новий провідник »Залізної ґвардії« Горія Сіма. До ніяких сутичок не дійшло.

—o—

Маре Нострум

З приступленням Італії до війни, поняття „Маре Нострум" набрало свого дійсного змісту.

Геополітично Середземне Море є по суті заливом Атлантійського Океану. Воно наче великий мішок простелене між південною Европою й північною Африкою аж до Малої Азії; на північному сході через Дарданелі продовжується в Чорному Морю, внаслідок чого охоплює собою і важні господарські частї Азії. Одиноким природним виходом зі Середземного Моря є Гібральтар. По своїй структурі воно все ще „внутрішне море". В давнині воно було найбільшою водною дорогою, та з відкриттям Америки морська торгівля засадничо змінилася й воно стратило свою позицію „Середземного Моря". Аж викопання Суезського каналу привернуло йому знову значіння. Тут знову почали перехрещуватися великі світові морські дороги й то вже з Европи до Індій, Китаю, Японії, Австралії, до східного побережжя Африки включно і т. д.

Ліворуч: Мусоліні підчас перегляду летунських боєвих ескадр. Праворуч угорі: Італійська воєнна пристань. Вдолі: Італійські поїзи.

Побіч великого транзитового руху, на Середземному Морю процвітає і великий торговельний — можна би сказати — внутрішній рух країв, що з тим морем межують. Понад 10% світової торговельної фльоти має свої матірні пристані на Середземному Морю. Чолове місце займає Італія своїм довжезним побережжям і географічним укладом. Італійська торговельна фльота виносить 3,45 міліонів тон, або кругло 5% світової торговельної фльоти. Вона надає середземноморській плавбі своєрідного характеру, вона витискає на ньому сильне італійське пятно, що усуває в тінь всі інші країни. Друге місце на Середземному Морю займає, під оглядом торговельної фльоти, Греція, з великою прибережною комунікацією, але її фльота, містоти 1,78 міліонів тон, плаває здебільша на чужий рахунок далекими світовими морями і тільки принагідно заїжджає до матірних пристаней. Франція має 2,95 міліони тон торговельної фльоти, але з того тільки мала частина стаціонує та плаває по Середземному Морю. Франція має на Середземному Морю і найбільшу свою пристань, Марсилію. Еспанія має 914.000 тон торговельної фльоти, що з неї тільки часть на Середземному Морю. Фльота Югославії має 380.000 тон містоти і займається майже виключно прибережною плавбою. Подібно є з Туреччиною.

Відносно фляги, то як брати під увагу загальний рух на Середземному Морю, вона дуже часто змінюється, бо транзитом через нього користуються всі великі европейські народи й Японія. Звичайно на першому місці стояла британська фляга, бо майже половина цілого обороту через Суез припадає британській фльоті. Друге місце під тим оглядом займає Італія.

В останніх 10 роках перевожувано через Суез річно від 25 до 35 міліонів тон товару, притому, переважають товари перевожувані до Европи зі Сходу, як в противному напрямі.

Це все вже до певної міри насвітлює й політичне значіння Середземного Моря. Ніхто не може заперечити, що воно для Італії — життєвий простір. Та обидва входи й виходи до нього, Суез і Гібральтар, зайняли англійці. Через Середземне Море перевозиться річно 25% цілого нафтового транспорту світа — річно приблизно 12,5 міліонів тон, — а вісь британської імперії, а саме Англія, — Середземне Море — Індії, — Сінгапур, біжить майже паралельно до лінії найважніших злож нафти старого світа, що виходять з Галичини, через Румунію й на Кавказі, а передусім в Ірані й Іраку межують з лінією британського володіння, а дальше в Бірмі й островах Сунда з нею майже зєднуються. Кругло 20% британського імпорту переходить через Середземне Море, з того понад 11% походить зі середземно-морських країв, приблизно 9% з територій по цей бік Суезу. Італія натомість може забезпечити собі получення зі своєю імперією тільки забезпеченням своєї плавби на Середземному Морю, а до Франції, беручи під увагу Мароко й кольонії на Далекому Сході, відноситься це саме.

Король і цісар Італійської Імперії Віктор Емануїл III. та Мусоліні підчас перегляду військ, що відходять на фронт.

Така геополітична структура того простору дає дуже часто й дуже багато причин до всяких політичних кріз. Це відноситься зокрема до моря, як великої транзитової дороги, тоді як внутрішний корабельний рух можна б уважати за устабілізований. Причина в тому, що Італія не використовує там своєї переваги й в однаковій мірі дозволяє свободу рухів і іншим середземноморським краям. Великі італійські заморські пристані мають річно обороту на приблизно 20 міліонів тон, Марсилія на 10 міліонів, а інші пристані в Греції, Югославії, Еспанії і Туреччині далеко позаду.

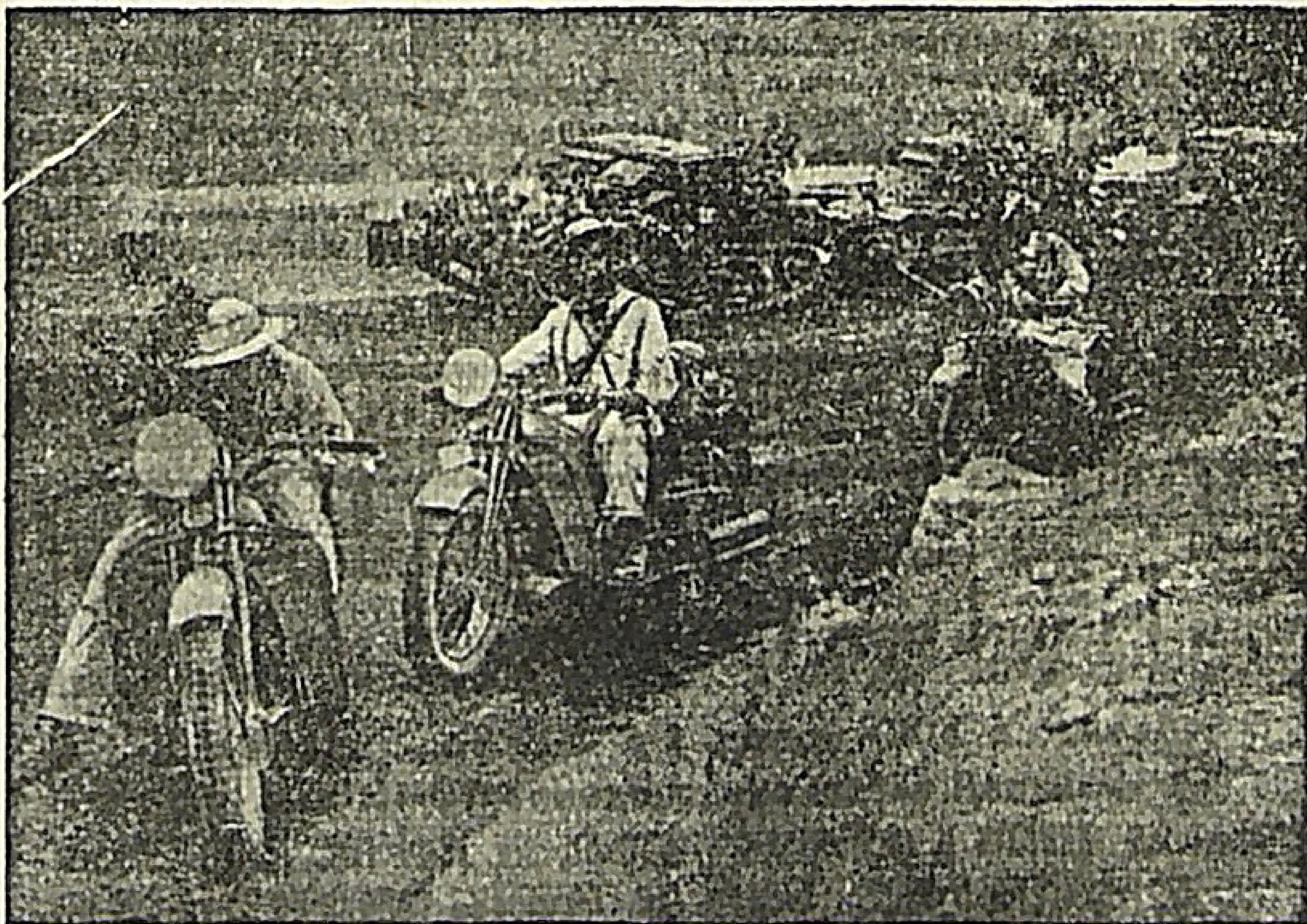
Щодо транзиту, то він в останніх місяцях і тижнях вже зовсім був піднепав на Середземному Морю. Були вже дні, що через Суез не переплив в напрямі північ—південь ні один корабель. Це пояснюється не тільки тим, що головний користувач Суезьким каналом, Англія, спрямовувала свої кораблі довкруги Африки, але й тим, що норвежська, данська, голяндська й бельгійська фльота відпала з міжнародного обороту. Німецька й французька фльота вже також Середземним Морем не користувалися. Та всеж таки Середземне Море не опустіло. Внаслідок заложення мін та потворення воєнних стреф на інших водах, Середземне Море, зокрема пристань Ґенуа, стало було ще одиноким доступним для інших невтральних, передвсім американських кораблів.

Нині Середземне Море вже стало тереном війни, правдивої війни — з бомбами і торпедами. Немає сумніву, що після закінчення війни положення на Середземному Морю основно зміниться. Поняття „Маре Нострум" набере тоді вже правдивого й природнього змісту.

ЛЯВАЛЬ І МАРКЕ В УРЯДІ ПЕТЕНА.

Женева, 24. 6. Б. премієр Пер Ляваль і посадник Бордо Марке ввійшли до уряду марш. Петена як міністри без теки.

Міністр Марке належав до парляментарної фракції нео-соціялістів. Обох їх брали під увагу зараз після димісії уряду.

Моторизовані відділи італійської армії.

Посвячення іконостасу у Ґдешині

Читачі »Краківських Вістей« знають вже з похвальної для нас і наших скромних зусиль статті п. Романа Гучвановича про наше село Ґдешин, його громадське життя та новий мистецький іконостас у ґдешинській церкві, яку ми по 20-ти літах неволі відібрали. Автор допису заповів свій репортаж з Ґдешина. На жаль не мав він змоги приїхати до нас на величаве посвячення іконостасу, тому самі хочемо поділитися з українським громадянством коротким описом того зворушливого і великого здвигу, що ненадійно перемінився з малого, льокального свята в велику маніфестацію Грубешівщини та Замійщини.

2. червня ц. р. зійшлися до Ґдешина непроглядні маси народу, запрошені громадою на спільну молитву подяки та спільне релігійно-національне празнування початків нашого відродження і зростаня в силу. На церкві має від ранку 4 метри довгий жовто-блакитний прапор. Сторожа молоді порядкує ґрупи, що прибувають зорґанізовано. Звернув увагу всіх взірцевий похід »Рідної Хати« і шкільних дітей з Пересолович під проводом полк. Войнаровського і його дружини. Церковний майдан в прапорах і квітах. Під звуки дзвонів вийшов парох Ґдешина о. Іван Которович на стрічу першому хресному ходові, що прибув з сусіднього відомого села Берестя під проводом о. Шереметн. Склонилися хоругви, заблестіли в очах сльози. Потім прибув хресний хід з с. Мьончина з о. Лящуком. Попереду походу несли міончиняни жовто-блакитний прапор. Ще не встигли хресні ходи привітатися, а тут уже знову дзвонять дзвони, йдуть процесії з Горишева з о. Тарнавським, а далі з Підгорець з о. Федоровичем, з Конюх з о. Поляком. Цілий Ґдешип перемінився в одно море народу і дзвонів. На стацію Конюхи виїхала тим часом повозка з почесною четою і наколесників. О год. 11.40 приїхав в їх супроводі достойний отець Адміністратор, протопресвітер Левчук. Мала дівчинка вітає його квітами, а опісля наступає привіт духовенства, до якого долучився також о. Баранів з Грабівця. Вже по привітанні надійшов хресний хід із Гостиного під проводом стихарного дяка Петра Боярчука. Грубешівський декан о. Метюк — на жаль — на свято не приїхав, бо посвячував тієї неділі св. престіл в іншій місцевості. Величаву торжественну св. Літурґію служив о. Адміністратор з 6 священиками і діяконом. Співав гарний ґдешинський хор під управою пароха-господаря о. Которовича, зміцнений — за стародавнім звичаєм — всіма дяками й інтеліґенцією. Першу проповідь виголосив о. Костантин Федорович з Підгорець, брат нашого американського українського єпископа. Підчас хресного ходу після Служби Божої, вислухали маси глибокої проповіди о. протопресвітера Левчука. Опісля виступив з патріотичною промовою нотар мец. Багринівський з Грубешова, закликаючи до праці на користь для спільної справи.

В святі Ґдешина взяла поголовно участь вся довколична наша інтеліґенція. Український Комітет у Грубешові репрезентував д-р Галущак, Холм о. Пахомій, численно зібране учительство далекої околиці інспектор В. Манько.

Годі в одному короткому дописі описати все те, що пережили ми в цей величавий і незабутній день посвячення нашого релігійно-мистецького здобутку. Раділо серце, напружувалися мязи до дальшої творчої праці. Прийняли ми наших достойних гостей у великому гурті своею селянською — як то кажуть — гостиною. Хай вибачають і не дивують і хай приймуть нашу подяку за ту почесть, що нею нас удостоїли. Жаль нам, що на святі не було наших славних творців іконостасу, мистців з товариства »Спокій« у Варшаві під головуванням проф. Петра Мегика; що не міг приїхати ініціятор нашого доброго діла ред. Которович, ані пор. Шульц з Начальної Команди німецької армії, який власноручно повернув нам нашу церкву в незабутній день св. Покрови минулого року. Усім їм, зокрема за їхні листовні привіти, громада дякує прилюдно ще раз на сторінках »Краківських Вістей«, що їх м. ін. учасники здвигу мали нагоду масово набувати в запрошених окремо кольпортерів. Нащому ж Проводові, заслуженому о. настоятелеві, начальникові громади Іванові Козакові та церковному старості Калліщукові бажаємо за їхні труди на громадській ниві днів ясних, літ щасних!

Старші і молоді села Ґдешин.

Яка є демаркаційна лінія?

ДРУГА ТОЧКА ПЕРЕМИРЯ ОЗНАЧУЄ ДОКЛАДНУ ДЕМАРКАЦІЙНУ ЛІНІЮ, ЩО ПОЧИНАЄТЬСЯ НА СХОДІ БІЛЯ ЖЕНЕВИ, НА ШВАЙЦАРСЬКО-ФРАНЦ. КОРДОНІ, ПОЧЕРЕЗ ДОЙ, ПАРЕЙ, ЛЕ МОНІЯЛЬ, БУРЖЕ, ТА ЯКИХ 20 КМ. НА СХІД ВІД ТУР, ЗВІДКІЛЯ ПРОХОДИТЬ У ВІДДАЛІ 20 КМ. НА СХІД ВІД ЗАЛІЗН. ЛІНІЇ ТУР — АНҐУЛЕЛ — ЛІБУРН ТА ЧЕРЕЗ МОН-ДЕ МАРСАН І ОРТЕ ДО ЕСПАНСЬКОГО КОРДОНУ

—o—

Підписання італійсько-французького перемиря

РИМ, 25. червня. У неділю доручено французькій делеґації, що прибула до віллі княжої резиденції Інціса при Віа Пассія 19 км. від Риму, умови перемиря.

Французька делеґація прибула до тієї віллі в неділю в год. 19.28. Перед віллею стояла почесна сотня. Делеґатів прийняв шеф протоколу міністерства закордонних справ. У салі нарад були вже італійські делеґати з ґр. Чяном і марш. Бадолієм. Вони повстанням із місць привітали французьких делеґатів. Ґр. Чяно заявив, що по приказу Мусолінія марш. Бадоліо вручить умови перемиря. З доручення марш. Бадолія ґен. Роатта відчитав італійські умовини перемиря. Ґен. Гунціґер заявив, що французька делеґація приймає до відома ті умовини, але просить дати їй змогу повідомити про це уряд, щоб на найближчому засіданні могти зясувати рішення французького уряду.

Нарада тривала 20 хвилин. Після закінчення засідання ґр. Чяно пішов до Палати Венеція, щоби скласти звіт Мусолінієві.

В понеділок в год. 19.15 італійсько-французьке перемиря підписано.

Італія припинила війну з францією

ВІЙНА ПРОТИ АНҐЛІЇ.

Рим. Італійський воєнний комунікат з вівтірка подає:

З уваги на підписання італійсько-французького перемиря Італія припинила воєнні дії з Францією на всіх фронтах у краю і в кольоніях.

Війна проти Анґлії ведеться дальше.

Осяги італійської армії

Рим. Італійський воєнний комунікат з понеділка такий:

На альпейському фронті від Монт-Блянк аж до моря наші війська почали наступ дня 21. червня . Нічого не вдіяли ні сильні укріплення на скалах, ні завзята оборона ворога, наші війська мали осяги на всіх відтинках фронту.

Наші війська у наступі по цілому фронті. На Тиренському Морі затоплено ворожий підводний човен.

Летунство, хоча несприятлива погода, перевело в неділю офензивні акції, бомбардуючи летунські майдани в Ніваббі на Мальті й арсенал зброї в Бізерті. Два наші літаки не вернулися.

В північній Африці поновлено бомбові налети на ворожі обекти. Зокрема бомбардовано великі зосередження анґлійських повзів та авт.

У східній Африці збомбардовано летунські бази в Джібутті і Бербері. Всі ворожі налети не заподіяли більшої шкоди.

—o—

Побережжа Франції в німецьких руках

ЛЯ РОШЕЛЬ І РОШЕФОР У НІМЕЦЬКИХ РУКАХ. — НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ДІЙШЛИ ДО ҐРЕНОБЛЮ І ШАМБРІ. — ОДИН ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН ЗАТОПИВ КОРАБЛІВ НА 23.500 ТОН МІСТОТИ.

Головна кватира Фірера. — Начальна команда німецької армії подає, що німецькі війська зайняли атлантійське побережжа аж до гирла Жиронди. Ля Рошель і Рошефор зайняті. Німецькі війська добули великий склад амуниції.

В Ельзасі та Льотрінґені піддалися решт-ки розгромлених частин французького війська. На лінії Мажіно добуто низку укріплень.

На морі біля Данжене затопили німецькі поспішні моторівки анґлійські кораблі 3.500 тон містоти і другий 5000 тон. Один підводний човен затопив 23.500 тон містоти ворожих кораблів.

Зістрілено теж 8 ворожих літаків.

На північ від Туль один німецький поручник із 20 вояками розброїв два полки ворожої піхоти і 2 полки артилерії.

КНЯЗЬ КОНОЕ ТВОРИТЬ НОВУ ПАРТІЮ.

Токіо. Велику сензацію серед політичних кол викликало уступлення японського князя Коное зі становища предсідника цісарської державної ради. Аґенція »Домеї« вияснює, що князь Коное займається тепер політичною діяльністю. Він переконаний, що наспів час, щоб створити нову політичну партію. Покищо невідомо, яку саме партію створить князь Коное. Наслідником князя Коное став віцепрезидент тайної ради Гара. Цісар доручив уже йому перейняти керму ради.

—o—

НОВИНКИ

КАЛЄНДАР

ЧЕРВЕНЬ.

27. Четвер — ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ.
28. Пятниця — Амоса, Єроніма.

В СУБОТУ 29. Ц. М. В РОКОВИНИ СМЕРТИ БЛ. П. ҐЕН. М. ТАРНАВСЬКОГО БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА В КРАКІВСЬКІЙ ГР.-КАТ. ЦЕРКВІ В ГОД. 19.30 ПАНАХИДА,ОПІСЛЯ ВІДБУДУТЬСЯ ТОВАРИСЬКІ СХОДИНИ Б. СТАРШИН У ДОМІВЦІ УКРАЇНСЬКОГО КАСИНА ПРИ ВУЛ. ВІСЬЛЬНІЙ. НА ПАНАХИДІ СПІВАЄ УКРАЇНСЬКИЙ КРАКІВСЬКИЙ ХОР ПІД ОРУДОЮ М-РА УЛИЦЬКОГО.

— УСІХ УКРАЇНЦІВ, мешканців Кракова і краківського повіту, взиваємо зложити негайно у збірні Українського Комітету при вул. Яблоновських ч. 10/12 всі металеві предмети з міді, ніклю, цини, олова, альпаки, томбаку й т. п. Хто цього не виконає своєчасно — понесе консеквенції. — Український Комітет у Кракові.

— УСІХ УКРАЇНЦІВ, які мешкають у краківському повіті, поза містом Кракова (Ляндкрайс—Кракау) взиваємо зголоситися негайно в Українському Комітеті (при вул. Яблоновських ч. 10/12) у справі управильнення їхніх харчевих приділів.— Український Комітет у Кракові.

— СВЯТО МОЛОДІ У ХОЛМІ. Холмські українські школи орґанізують в неділю 30. червня ц. р. при ґімназії у Холмі Свято Молоді при участи українських народніх шкіл повіту. Це буде своєрідна маніфестація молодої Холмщини, що вперше виступатиме в рядах рідної школи. Свято почнеться в год. 8-ій ранку полевим богослуженням на верху Гірки коло Собору.

— ТРЕТІЙ ПЕРЕДОСТАННІЙ ТРАНСПОРТ до фабрики »Сіменса - Гальске« (відділ прецизійних телефонічних, телеґрафічних і радіотелеґрафічних апаратів) в Берліні відіде невідклично дня 1. липня 1940 р. з Кракова. Рефлектанти на виїзд повинні зголоситися у Кракові найпізніше в суботу 29. червня ц. р. Всі попередні письменні зголошення візьмемо під увагу, якщо кандидати приїдуть в означеному речинці до Кракова. Зголошуватися неконечно — вистане приїхати. — Крім того 4-ий та останній транспорт до цієї фабрики виїде з Кракова дня 8. липня 1940 р. До Кракова можна приїхати найпізніше 6. липня ц. р. Кошти переїзду до Кракова мабуть будуть звернені і тому білети слід в міру можливости переховати. Можна брати зі собою харчі, одяг та білля, а гроші лише до квоти 20 зол.; більші квоти лише в марках за дозволом девізової комісії у Кракові. ОДНОЧАСНО подаємо до відома, що у Кракові істнує Український Центральний Комітет при вул. Зеленій 26 (б. т. зв. Українська Станиця) і Український Допомоговий Комітет при вул. Яблоновських ч. 10/12. Як ми вже повідомляли в комунікаті з дня 19. травня ц. р. (гл. »Краківські Вісті« ч. 40) шкільні справи та приміщення безробітних на пошті, при залізниці й в адміністрації належать до Українського Центрального Комітету і письма в цих справах слід туди спрямовувати. Переслані до нашого Комітету помилково письма ми відступили до полагодження Центральному Комітетові. — За Український Допомоговий Комітет м-р М. Ценко, референт праці.

Короткі вістки

= КАНЦ. ГІТЛЄР вислав з приводу 800-ліття самостійности Портуґалії президентові Фраґосо Кармоні привітальну телеґраму. Таку саму телеґраму вислав мін. Рібентроп.

= ЯПОНІЯ домагається, щоб Анґлія не доставляла більше Чанг-Кай-Шекові приладдя і зброю. Таке домагання зясував заступник міністра закордонних справ Такі анґлійському послові в Токіо.

= АНҐЛІЙЦІ бомбардували 22. ц. м. місцевість Бікеберґ, де немає ніяких військових обектів. Ішло про відстрашення цивільного населення від нормальної праці. Очевидно, що німецьке летунство відплатиться.

= ЛІКАРНЮ теж бомбардують анґлійські літаки. Анґлійці обкидали бомбами голяндську лікарню у Нельдер. Щастя, що не було тоді там людей, а то були б жертви. Замітне, що це діялося у день, значить анґлійці знали, що бомбардують лікарню.

= Б. ЯПОНСЬКИЙ МІНІСТР закордонних справ Сато прибув до Берліна, щоб приймати участь у німецько-італійсько-японських торговельних переговорах.

= ГІТЛЄР звелів, щоб німецьке цивільне населення вернулося у прикордонні терени, з яких у вересні 1939 р. було виселене. Тепер, після припинення війни з Францією, це населення знову вертається домів, на свої місця.

= ФРАНЦУСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ухвалив довіря марш. Петенові за його діяльність, що її завершенням є саме заключення перемиря з Німеччиною.

= УСТУПЛЕННЯ єгипетського уряду. Король Фарук приняв димісію уряду Алі Нагер Паші. Провідник вафдистів відмовився створити новий уряд, домагаючись розписання нових виборів.

— 14 ЛІСНИХ РОБІТНИКІВ затонуло іноді в Дунаю, бо човен, що ним вони плили, перевернувся й усі робітники потонули.

Велика воєнна добича у Воґезах

Головна кватира, 25. 6. Начальна команда німецької армії подає, що в понеділок ворожі війська окружені у Воґезах, склали зброю. У полон попало поверх 22.000 вояків із ґенералами і 1.000 старшин. Німецькі війська добули велику воєнну добичу, 12 відділів артилерії і 6 змоторизованих.

Історична година у Німеччині

Берлін. Вістка про підписання німецько-французького перемиря викликала серед німецького народу велике вдовілля. Весь німецький нарід постійно слухає радія, щоб спільно переживати момент радости, перемоги на заході.

Німецьке радіо гідно вшанувало героїв цієї війни. У всій Німеччині несеться радісний гомін дзвонів. Скрізь повівають прапори.

Після 6-ти тижнів війна з Францією закінчена перемогою німецької зброї. Ще в останніх днях перед припиненням воєнних дій німецькі війська зайняли Ст. Етієн, Анносі та Е-ля-Бен. Укріплення Домон скапітулювало.

Тепер усі німецькі збройні сили звернуться проти Анґлії. Вона осталася тепер самітною у війні з Німеччиною і Італією.

—о—

Совітський посол у Білгороді

Москва, 25. 6. Після підписання і ратифікації торговельного договору між Совітами і Югославією, обидві держави, як повідомляє московське радіо, навязали дипльоматичні взаємини. Совітський уряд відкликав свойого посла з Норвеґії і доручив йому поїхати до Югославії.

—о—

Концерт у честь Івана Франка у Кракові

Заходом т-ва »Просвіта« відбувся у Кракові у власній домівці, Ринок 12/ІІ, в суботу 22. ц. м. в 19-ій веч. святочний концерт у честь Івана Франка. На сцені виднів портрет Поета, по мистецьки прибрану салю виповнили вщерть краківські українці.

Вступне слово виголосив ред. Лев Лепкий, в якому зясував значіння І. Франка не лиш як поета, але й великого громалянина та державника, опрокидуючи всі хибні поняття, а то й видумки тих, що »відбронзовують« Франка на свій лад. З черги виступив мужеський хор під проводом м-ра Улицького. Виконання поодиноких пісень було дійсно артистичне. Краківський хор під орудою м-ра Улицького щораз міцніє, його склад поширюється, щораз кращі голоси прибувають. Він може ривалізувати з репрезентативними хорами.

Скрипак д-р Цеґельський виконав окрему точку при фортепіяновім супроводі д-ра Пюрка. П-ні Падохова віддеклямувала зі зрозумінням виїмок з »Мойсея«. На закінчення хор відспівав бадьору пісню »Зазвенімо« та національні гимни, які підхопила вся саля.

НОВА ПАРТІЯ НА МАДЯРЩИНІ.

На Мадярщині повстала нова націонал-соціялістична партія, у склад якої входить 15 послів. У проводі партії стоїть посол Польфіри. Провід вислав привітальну телеґраму основноположникам націонал-соціялізму Гітлерові й Мусолінієві.

З Ґенерал-Ґубернаторства

ВАЖНИЙ РОЗПОРЯДОК ДЛЯ РЕМІСНИКІВ.

Реміснича Палата повідомляє, що всі ремісники у краківській области (дистрикті) обовязані належати до цехів та обовязані зареєструватися. Не вільно виконувати ремесла без одночасної приналежности до відповідного цеху. В сумнівних випадках, до якого цеху слід зголосити приступлення, дає вияснення Ремісничa Палата у Кракові при вул. св. Анни 9.

Реєстрацію всіх ремісників, які виконують ремесло на терені міста Кракова переводить Ремісничa Палата у Кракові при вул. св. Анни 9. Інші ремісники в краківській области обовязані зголоситися до реєстрації в управі цієї громади, на терені якої виконують ремесло. Зголоситись слід найдалі до 31. липня 1940 р.

Ремісник, який зголошується до реєстрації повинен предложити відповідні документи, передусім ремісничу карту, концесію чи пак промислову карту, мельдункову карту, метрику, реєстраційну карту на рік 1940 і промислове свідоцтво на рік 1939.

Ремісничі підприємства і ремісники, які не зголосять приступлення до відповідного цеху в речинці до 31. липня 1940 р. або не виконають обовязку реєстрації, не дістануть по цьому речинці приділу сирівця і потрібних матеріялів для промислових цілей. Крім цього таким ремісникам і ремісничим підприємствам заборонять далі самостійно виконувати ремесло.

Слід згадати, що у Кракові повстає »Союз Ремісників« при вул. Зеленій 26 (м. 7), що в год. 8—1 і 3—6 буде: давати правні поради, переводити реєстрацію, вдержувати звязок з бюром праці і владою, основувати наші цехи в місцевостях, де є 20 самостійних українських ремісників (майстрів). Тому то ремісники українці на провінції повинні покищо здержатись з вписом до польського цеху і лише надіслати до »Союзу Ремісників« звіт та виповнений анкетний листок.

ПРОДОВЖЕННЯ ЧАСУ ПРАЦІ.

У 42. числі »Вістника Розпорядків Генерального Ґубернатора« є цікавий розпорядок, що торкається зміни закону про охорону праці. На основі того розпорядку керманич підприємства може продовжити час праці до 10 годин денно, а навіть і довше. Якщо публичний інтерес вимагає, щоб працю вести в неділю і свята, то слід тільки письменно повідомити відповідну владу при уряді праці. Це відноситься теж і до жіночих робучих сил. Розпорядок цей обовязує від 15. червня ц. р.

—о—

Зі спорту.

СЯН — СТЕП 7:2

Друга дружина УСК »Сян« розіграла дня 9. червня ц. р. пополудні на грищі перемиського »Гренцшуцу« мячеві змагання з підміською дружиною УСК. »Степ« з Бушкович вигравши у відношенні 7 : 2. Перемиська дружина виграла заслужено, бо перевищала »Степ« технічно та є більше зіграною дружиною. Її основою є меткий напад, в якому виріжнявся Навроцький і Турко II. З помочі найкраще випав м-р Коростіль. Кольцьо на обороні вповні вивязався зі свого завдання та був кращий від Ю. Кліша. Воротар був у слабій формі і пропущені ворота може взяти на свою совість.З переможеної дружини вибивався відважний воротар, лівий та правий лучник. Поміч та залога були невидержливі та слабі. »Степ« повинен більше вправляти, якщо на майбутнє хоче вигравати. Заповіджені на неділю 16. червня ц. р. відплатні змагання обох дружин у Бушковичах не відбулися з огляду на похід на могили поляглих героїв.

—о—

Листування Адміністрації

Вп. Процишин Лев, Райхштад: Готівку 20 зол. ми отримали й поділили: на »Кр. В.« 15 зол., на »Ілюстр. В.« 5 зол. Часопис висилаємо.

Вп. Слота Петро, Фіртельсбах: Часописи шлемо нормально, взірців на вишивки не маємо.

Вп. Гуменний Василь, Меєрдорфсляґер: Часопис висилаємо, грошей не отримали.

Вп. Хоминський Кость, Райхенберґ: Готівку 14 зол. отримали — передплата заплачена до кінця червня ц. р.

—о—

ОГОЛОШЕННЯ

Дрібні оголошення

Знайомим до відома! **Олекса Пасічник зі Львова** живе у Ряшеві, вул. Ожешкова 16. 9-14

Олександер Квітка просить усіх знайомих волиняків відгукнутися і подати докладні адреси. Листи посилати до »Краківських Вістей«, шифра ч. 9. 563 3-3

Пошукують **кваліфікованого кухаря.** Зголошуватись разом із референціями до канцелирії Українського Касина, Краків. 566 3-3

Д-р Михайло Мельник, тепер нотар — Біла Підляшська подає свою адресу родині, приятелям і знайомим. 568 3-3

Влядімір Кордуба, Сейміковий ветеринарний лікар, в Нарли п. Томашів Люблинський пошукує дружину й дитину. 3-3

Енергійного, чесного урядовця - адміністратора в віці к. 40 літ пошукують до повітової лічниці. Потрібне добре знання німецької мови. Мешкання в лічниці. Удержання і платня біля триста золотих. Зголошення до Адміністрації »Кр. Вістей« під »Нежонатий«. 581 2-3

Хто знав би адресу **Червінського Нестора, хай її** пришле до Українського Повітового Комітету у Володаві (для Міська). 582 2-3

Богдана Бігуса, п. **Турашів** і всіх знайомих із Стрийщини, Миколаївщини, Жидачівщини — шукає **Євген Ґурський.** Пишіть на адресу: Євген Ґурський, Балигород, **Kreis Sanok.** 585 1—1

Пане Професоре Теофілю Скалений із Жидачева, прошу подати свою адресу! Богдан Мельник, Полинів, пошта Константинів, пов. Біла Підляшська. 586 1-1

Маріянку, Вірусю, відізвіться! Хто знав би про Маріяна й Віру Цурковських із Стрия, мав про них яку вістку, прошу ласкаво зголосити до »Краківських Вістей«. 587 1-3

Уневажнюю вкрадену дня 20-го червня 1940. р. **викажку ч. 789,** що її видав Український Комітет у Кракові на прізвище **Глушевська Анна.** 588 1-1

Ніно Скориківна й Мелю Безушкова, відізвіться! Іван Стр. — Розбитівка, **Post Piszczac, Kreis Biała Podlaska.** 589 1-1

Грищук Петро, **Fir. Krigiris Libenau bei Neinburg an der Weser, Deutschland,** — пошукує друзів — Дмитра Бабича та Петра Бжила. 590 1-1

Хто знав би місце побуту **Миколи Отрощенка,** до війни жив у Теребешеві біля Пінська, — прошу подати вістку: **Sofia Skribanowitz, Berlin W 50, Nürnbergplatz Nr. 6/4 Trep.** 593 1-1

ВИШИВАЧКИ знайдуть працю в **»Гуцульськім Мистецтві«, Краків, Ринок 18.** 595 1-1

Фотографії з Зелених Свят на краківському цвинтарі до продажі в **»Гуцульськім Мистецтві«, Краків, Ринок 18.** 596 1-1

Д-р Струтинський із Буська, прошу подати свою адресу. Лев Чучман, Домбровіца, пошта Tarnoqrzeg. 590 1—1

Присилайте передплату!

ОСОБИСТЕ.

Як колишній управитель ф-ми **Крішер** у Кракові — подаю знайомим до відома, що тільки через непорозуміння арештувала мене митна охорона.

В міжчасі настановлено нового управителя фірми без жадних закидів супроти мене щодо господарювання майном підприємства. Це може потвердити Тройгандштелле, Кракау, Вестрінг 29.

598 1-1 **БОГДАН КОЗАК.**

Єдина у Кракові

Українська Книгарня

„Дешева Книжка"

при вул. КАСИНО 9 (давн. Братська)
має на складі: українські книжки, часописи, образи, листівки, відзнаки; купує старі українські книжки (поодиноко й цілі бібліотеки).
Адреса: Ukrainische Buchhandlung „Deschewa Knyschka" Krakau, Kasinogasse 9.
В »Атенеум« уже не продається українських книжок. 580 2-5

Гуртівня шкіри
ф-ми КІНСТЛЄР і Сини
Краків, вулиця Дітля ч. 44.
в Українській Комісарській Управі — поручає
шкіри різного роду — тверді та мякі.
Продажа тільки на картки.

Фабрика металевих виробів
фірма
:-: ЛЯНДАВ :-:
КРАКІВ, вулиця ГЕРТРУДИ число 6.
поручає млинки до кави, альпакову посуду та спіртові машинки. — —
Гуртівня емалієвих посудин.
2-6 КОМІСАРСЬКА УПРАВА.

„Księgarnia Powszechna"
з великим вибором усяких книжок і бюрового приладдя
Краків 584 1—5
давніше: Ринок 41. тепер: Фльоріянська 31.

Технічне знаряддя найдешевше купиш

у фірмі **„ЗЕНІТ"** КРАКІВ ВЕСТРІНҐ Ч. 6.

Українська Комісарська Управа.

Удосконалені машини до виробів цементових і вагоново портляндський цемент доставляє ф-ма: МАШИНОБЕТ, — Клеменс Юра, Кенти — Остобершлезієн, продажа Краків, вул. Ґарбарська ч. 10/4. 1-15

„Küche und Heim"
:-: Inhaber Bruno Galuszka :-:
Гуртівня кухонного приладдя
ЕМАЛІЯ
АЛЮМІНІЙ
СКЛО
ФАЯНС
ПОРЦЕЛЯНА
Краків, Agnesgasse 2.
579 2-25

ЗАХАРІЯ БОСАК СИНИ
крамниця з залізом
КРАКІВ, вул. Купа 6.

Українці купують
порцеляну
скло
кришталі
у фірмі **Яків Дінер**
Краків, вул. ШЕВСЬКА 20.
Treuhänder — Paul Schwarz

БРАТТЯ БОСАК
СКЛАД ЗАЛІЗА
КРАКІВ, вул. св. Вавжинця 29.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/12 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
ПЕРЕДПЛАТА »Кр. В.«: Цінник передплати поданий на першій сторінці. Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.
ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерал-Губернаторства належить посилати переказами або чеками нашого видавництва. PSch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини на адресу: „Ukrainische Nationale Vereinigung" Berlin W. 50. Ansbacherstr. 15. З Протекторату на адресу: „Probojem".Praha XIV-65 post. schr. 8.— Курс 1 нім. марки 2 золоті. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші.

Комісарська Управа Фірми
Краків, Ринок число 30.
ЯКІВ ҐРОСС
поручає українській клієнтелі
порцеляну кришталі лямпи

За Редакцію відповідає начальний редактор Л. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Кармелітська 34, II. Телефон 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.

Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter L. Chomiak Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Karmelitestrasse 34, II, Fernsprecher 230-39 Druck: „Nowa Drukarnia Dziennikowa", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher. 102-79